

LO GRINHON

LA GAZETA DAU VIVARIS D'EN
NAUT

N° 27 IVERN DE 96-97

SOMARI

- 1- Bon an e bon caion
- 2- La langue d'oc en Vivarais et Ardèche - Sovenir
- 3- Sovenirs d'un tanaire
- 4- L'asne estachat
- 6- La tualha
- 7- Lo civet de jalhas
Mòts croisats
- 8- Que de nòve encara ?
Lo pais escarrier

LO GRINHON es la gazeta de l'associacion occitana "PARLAREM EN VIVARES" de vès ANONAI. Es mandat a tots los aderents.

Per lo receure, mandar 50 F a:

LO GRINHON
Lo Petit Avanon
07370 OZON

Faire lo chèc a l'ordre de
PARLAREM EN VIVARES
Las adesions partan dau 1° de Janvièr
e s'achaban lo 31 de Decembre.

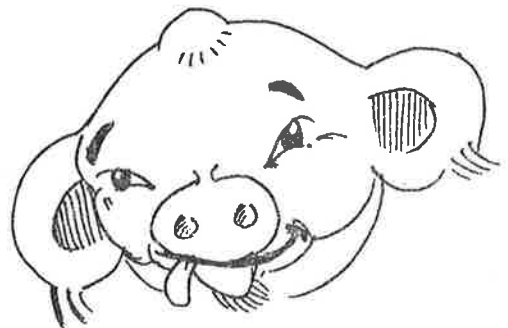
BON AN E BON CAION

I a ben deja quauques jorns que la novela annaa es entamena. Aquò li fai ren, es jamai tròp tard per ben faire e lo Grinhon vos soeta lo bon an. Sap ben que "*Tots los ans ne'n prenem un*" mas "*I a d'autres jorns detrès lo suc*"!

Veiquià encara un fai de tèxtes : istòrias, recetas, poema, novelas, de bonas e de chaniàs... Nòstre Grinhon es benleu mingolet mas es totjorn valhent. Si volètz l'aidar, pensètz de vos tornar abonar, qu'aquele numerò es lo darrèir.

L'ivern, daquestan, s'es fai dur : neu, jalaas... Mas la prima ne'n serà que mai genta. E puei, un temps coma quò, qu'es franc bon per tuar lo caion. La brava bestia bailarà de bons saucissons. Qu'es son biais de nos dire :

BON JORN BON AN !

LA LANGUE D'OC EN VIVARAIS ET ARDECHE

L'Associacion "Mémoire d'Ardèche et Temps Présent" a editat lo numerò 52 de sas publicacions. L'associacion, qu'aviá dejà traitat de la medecina, l'escòla, la vinha, la Revolucion, la justícia, la tanariá, l'Euròpa, e tant d'autres veiaas, s'es interessaa aqeste còp a la lenga d'ès nosautres. De monde que fan viure aquela lenga, que ne'n son assaventat, se son amassats per parar aquele quaièrn doble completat per una cassetta.

Aquela publicacion baila, en un centenat de pajas, una veguá generala de la lenga occitana en Ardecha : son istòria, los escrits au long daus segles, los escrivaires d'ier e d'encuèi, las associacions que òvran per sa defensa e sa coneissença...

L'article de G. Massot es a remarcar. En vint pajas, nos conta l'istòria de nòstre occitan depuèi très mila ans joca lo segle XIII. Nos mostra sa parentat aube lo galès e l'importància dau latin, coma l'òm passèt dau latin au roman, puèi la neissença de la lenga escrita a l'entorn de l'an mila e la nauta civilisacion dau temps daus trobadors. Per aquò, fai tornar viure la formacion de nòstres pais depuèi la fin dau neòlitic... Dins un autre article, G. Massot explica la part de l'occitan dins los noms de luòcs en Ardecha.

B. Salques parla daus trobadors dau Vivarès. J. Volle presenta un texte dau XVIIe. E J. Dufaud estudiá l'occitan dau Nord-Vivarès.

Dins lo second quaièrn, se trovan los temonhages de monde qu'essaian de faire viure la lenga en animant d'associacions, en escrivant de liures o en chantant de chançons...

Per completar lo tot, una cassetta audiò baila una idèia de la lenga parlaa. Per aquò, cinc enregistraments an estat adobats dins cinc luòcs diferents: "*Bourg-Saint-Andéol, Les Vans, Prunet, Plateau et Saint-Félicien*". Per Sant-Farciá, qu'es nòstra Marie Mourier qu'a donat sa contribucion.

Veiquí doncas una publicacion mai qu'interessanta. Pòiem que vos conseilhar de vos la procurar. Se pòt trovar dins quauquas librerias (mas sens la cassetta) o en la comandant a aquela adreïça:

MEMOIRE D'ARDECHE TEMPS PRESENT
Archives Départementales,
Place A.Malraux, 07000 PRIVAS

Prix du n° 52 tomes 1 et 2 : 50 F. Prix de la cassette : 50 F. Chèque à joindre à la commande.

Vocabulari :

estre assaventat = être érudit ; parar = préparer
quaièrn = cahier ; veguá, veguda = vue :

SOVENIR

D'ora lo 18 de novembre,
Jaume CHIRCÒP-BAUMEL nos a quitat.

Professor de francés e d'occitan au licèu Emile Loubet vès **Valença**, animator de l'escòla occitana d'estièu en **Provença**, de cors d'occitan a la M.I.C. de **Pòrtas de Valença** (dempuèi quasi vint ans), a participat a la redaccion dau jornau "**PÒRTAS D'ÒC**", onte sos talents de dessinator umòriste se poguèron apreciar. Sa barba e sa pipa èran legendarias dins lo mitan occitanista.

Passionat de lengas, dispensava de cors d'arabe dialectau e, depuèi aqeste an, d'arabe literari a la M.I.C. de **Pòrtas de Valença**.

Dempuèi 5 ans, sus la ondas de "Radio France-Drôme", dins sa cronica "**D'OC et D'ICI**", bailava l'origina daus noms d'ostau, daus noms de luòcs, de mòts e d'expressions que la lenga francesa a soventas fes empruntats a la lenga nòstra.

Entarissable sus los "**Trobadors**" e ben d'autres tèmas, amava ren tant que de far partajar sas passions. Cò que saviá far daube fòrça simplicitat. Sos amics, occitans e autres, se sovendràn.

Lucèta Rochièr

SOVENIRS D'UN TANAIRE

Noël Avenas, qui nous a quittés cette été, a été pendant longtemps un participant fidèle et talentueux des émissions de radio "Parlarèm". Gérard Betton, témoin privilégié, nous fait partager ces moments en transcrivant ici un entretien radiophonique du 28 septembre 1982, sur Radio Vivarais. D'autres souvenirs suivront : Noël es encara daube nosautres!

La Tanariá en vila

Sio rintrat a l'usina en 49 e dempús 49 traino mas grolas dins la vila, ne'n fau un pauc partiá bien que sise pas dau país.

Quand ai quitat la terra sio rintrat a l'usina. E pus, l'usina ont èro rintrat, la promeïra, a sarrat e me sio trovat de rintrar dins la tanariá. E ai aimat mon mestier a fons. En meme temps ai vògut saver l'istòira de la tanariá, coma s'èra installaa en vila, çò que representava per la vila. I aviá 4, 5 o 6 tanariás en vila.

Ai començat de trabalhar a la *seita*, los tanaires savon bien çò qu'aquò es. Qu'es una machina que refend la pèl dins l'essor, dins una pèl ne'n fas doas. Lo dessus qu'èra çò qu'apelavan la flòr, la pèl qu'anavan faire de cuer per lo dessus de las chausuras e pus lo dessos aquò fasiá de cuer per faire de dobluras, per faire de gants de proteccion, per faire de basanas. La basana qu'èra un grand davantalh qu'avian dins lo temps los maneichaus, los cordoniers... tot aqueles que se servian d'una basana de cuer.

La pèl, aqu'èra comptat coma trabalh e la crota, çò qu'apelavan lo dessos, aquò t'èra pas comptat dins lo trabalh ! Aquò serviá per païar la bòna dau patron ! Aviá tant de pèls a faire dins ton jorn e si fasiás las crotas qu'èra un suplement per lo patron, aquò t'èra pas comptat dins ta jorna, qu'èra per païar la bòna. Fau dire qu'aquò se vendiá pas bien char.

La tanariá qu'es un mestier que data... de cuer tanat ne'n tròvas dins l'Egipta, la Greça antica... Lo cuer se ne'n son servit

dempús lo debut daus temps. E tanavan, a n'aquel moment, sustot daube de graïssa e daube d'urina. Qu'èra de purin, mas qu'aquò sise alcalin tantsepé per desgraïssar e pus apres tanavan daube de graïssa. Pus an tanat daube de plantas, qu'es estat lo tanatge vegetal. Tanavan un pauc de pertot.

L'escòla

Fau dire una veïaa, aqu'es que quand ai apres lo francès, l'ai apres per fòrça, per çò que, mi, ai portat la vacha a l'escòla. Mas comprenez bien que ai gardat la cultura de l'occitan dempús que sio tot petit e m'an jamai pogut aprendre a pas parlar patoès, lo patoès es nòstra lenga.

Los institutors èran pro c..., quand te fasián un dever sus de quintaus de blat, que lo moneïr veniá d'achetar un quintau de blat que pesava 50 kg e pus que ilo te lo

comptava 100 kg, savo pas coma o z'aurias pres ! Per nosautres un quintau qu'èra 50 kg. Aurio bien vegut l'institutor montar es Sant Agreve achetar un calhon, si i avian dit : "Quant pesa un calhon que fai quinze vint ?" E ben dis-lo, tu, si sias bon !

- 300 kg !

-Nòn, 300 liuras, 150 kg. Anetz a l'escòla, anetz a l'escòla !

L'escòla qu'es estat ma promeïra contestacion, nòstra promeïra contestacion! Avèm fait filar una institutriça, ten te bien ! Qu'es aquela que nos aviá fait l'istòira daus quintaus... e apres nos aviá fait d'istòiras que

(suïta p.5)

Lo Patoès
Mi rintro dins lo patoès
coma rintro dins una
chapela, qu'èra la
personificacion d'una
unitat territoriala, mas
qu'èra mai un sistema de
viá, de cultura, aquò
representava una partiá
dau país.

Noël Avenas

María nos conta.....

L'ASNE ESTACHAT

Depús lo mèis de Mai sonhavo la feiás de mos patrons. Quand avián demandat a me loiar dotze mèis davant venio juste d'aveir dètz ans, mos parents me trovàvan tròp petiòtona, volián pas me loiar, mas qu'es que lai volio anar, d'autres enfants de mon atge èran dejà loïats, savio pas çò que n'èra ben sur. Enfin se decidèran. Qu'èra un joèine menatge, avián besonh de quauqu'un per sonhar las bestias.

E lo jorn de lai anar arrivèt. Fasio semblant d'estre contenta per pas einoiar mos parents, mas davant que de partir plorèro a l'escondut e après, de fes, pas ren qu'un pauc. Enfin lo temps passava quand mème. Èro urosa quand venián las diumenjas, larjavo de bon matin per pover aprèrs anar a la grand-messa e me'n tornar passar la pranièra ès mos parents. Las oras passàvan vite, après gotar me'n tornavo a las corsas per tornar en champs la vespra, de fèis avio tròp restat mos patrons me gibàvan.

En travalhant totjorn avio pas lo temps de m'einoiar. Las pranièras ramassavo d'èrba per los lapins, de chòls per los caions, portavo de boès au caire. Las matinaas e las vespraas sonhavo las bestias en m'òcupant de fes a legir, amavo tant ! Avio trovat dins lo plan un cuchon de vieus armanhacs dau "*Pélerin*" e dau "*Père Menfouté*" que fasián mon bonèur.

Amavo mai ben tricotar, aube de lana de fèia ma patrona me fasiá faire de bas. La prima m'amusavo mai a faire de fiulèts Çò que n'ai pogut faire ! aube mon petit cotèl au manche roge. Me vèio encara los talhar aube un raïc de chatanhièr e, per los faire sabar, pausats sus mon janolh, pichar dessus aube lo manche en disont coma mon grand paire me l'aviá après "*Saba, saba*

montanhièr, si sabas ben te donarai la pèl de mon anhèl."

Totas las chançons que savio, las chantavo surtot aquela de "*l'enfant prodigue*", es un pauc lònja, e ben la savo encara tota entèira. Aquò me rapèla un jorn que sonhavo mas bestias aranda lo prat d'un vesin que veniá per faire la fòlha aus abres sus la boèina. En arrivant, son achon a la man, s'assetèt sos lo pibon que veniá talhar e me diguèt de cantar quaucam. Semblava las, sa barba e sa borra grisa me lo fasián trovar vièlh. Chantèro la chançon de "*l'enfant prodigue*". Aprèrs ne'n demandèt una altra e encara una altra, totas aquelas que savio "*de guerra*" o "*de bergèiras*" li passèran. E seguèt mejjorn. Me ne'n anèt enclaire e l'òme se ne'n tornèt sans avoir copar una branca.

Enfin qu'es de sovenirs de totas sòrtas, los bons tenon tant de plaça entremèi los autres.

Davant que d'atacar las feneiralhas tondián las fèias. Fasián aquò aube de talhants, las pranièras a l'ombra dins la granja vida. Una aprèrs l'autra copàvan la lana d'aquelas pauras bestias cojaas a tèrra las chambas estachaas. Ben sur, coma los autres tondio ma fèia. Ben sur, anavo pas si vite e la paura bestia d'aici que l'aguèsse copaa d'un latz, esversaa per faire l'autre costat, aviá lo temps de s'enreddir.

Un jorn que venio d'achabar ma bestia, las chambas destachaas, tarjava a se levar. Sans mai pensar l'escampèro per l'aidar, tot 'n un còp se levèt de briu e me trovèro a chaval dessus, los braç badats. Una fès dreita ma fèia filèt au galòp e me trovèro a tèrra chambas en l'èr.

Dau temps que los autres riiàn, me ramassèro aube lo gròs defèci d'aveir montrat mas coèissas. Per pas plorar de vergonha davant mos patrons, fotèt lo camp afòra m'escondre dins la trifolèira detrès lo calabèrt entremèi las bauchas qu'èran de ma nautor.

Auivissio ben que me sonàvan, mas avio pas envèia de respondre. Qu'èra bien fait si me trovàvan pas, aussi ben, si aviàn pas tant rit. Après avoir pro plorat m'endurmiguèro sans me'n aperceure. Quand m'esvelhèro, l'ora dau gostar aviá passaa, avio fam, rintrèro tot belament. Ma patrona èra contenta de me veire, aviá agut paur qu'aguèsse fait panèir. Li avio ben pensat mas volio pas einoiar mos parents. Quand l'òm se'n anàvan una fes loiat, lo monde se'n mocàvan e de dire "A fait panèir : panèir sans manelha."

Enfin après avoir gostar me'n tornèro en champs remplaçar mon patron qu'aviá larjat las bestias, forçat de la sonhar. Quand me veguèt me faguèt mai : "A quò li es, as achabat d'estachar ton asne." Estachar mon asne ? Qu'èra la promèira fes qu'auivissio dire aquò. Lo grand monde comprenon pas totjorn los enfants : qu'èra pas per bodar qu'èro anat m'escondre, n'avio pas l'avertit, mas quand mème avio tròp agut defèci ausavo, plus me faire veire.

Marie Mourier

Vocabulari :

Larjar : lâcher le bétail pour le mener paître.
Pranièira : après midi (entre 12 et 16 H). **Gibar** : gronder, réprimander.
Raiç : rejeton de châtaignier, racine.
Sabar : être en sève. "Saba, saba montanhièr ..." formule magique prononcée en tapant sur le bois pour enlever l'écorce au moment de la fabrication d'un sifflet.
Boèina : limite de propriété.
Enclaire : rentrer les bêtes dans leur enclos. **Esversar** : renverser.
Escampar : enjamber.
Defèci : honte.
Faire panèir : quitter son emploi, rompre le contrat.
Estachar son asne : bouder.
Avertit (aveir l') : avoir l'habitude.

SOVENIRS D'UN TANAIRE

(suite de la p.3)

nòstras maisons èran pas pròpras, que... Avèm tot dit aus parents. E aquela paura femna que veniá de la vila, aqu'èra una joina, poviá plus trovar un litre de lait, son òme l'adusiá de la vila, pusque i travalhava, e trovava pas un uòu per çò que nosautres avian dit a las maires que lavavan pas los cuòls de las polas quand fasian los uòus. Fuguèt oblijaa de partir.

La vielha institutrica qu'avian, qu'aprovava de la retraite, iela, nos explicava dins las doas lengas, en patoès e en francès, e aquò nos guidava bien. L'autra, quand es venguá, aqu'èra lo programa de l'Education Nationale e ... **la vacha !**

Saves lo petit carton que portavas a ton copet e que te faliá passar au còpens que parlava patoès apres ti, ai coneissut aquò. Qu'èra un morcèl de carton daube una ficela, te passava aquò a ton copet e pus apres si ne'n trovaves un autre que parlava te lo faliá pas gardar, si lo gardavas avias 200 linhas lo soar e encara la maire te fotiá una rasclaa e lo paire apres.

- I avia quauquan de marcat sus aquel carton ?

- Ren.

G.B.

Vocabulari :

apeitar = attendre
c... = c...(coma en francès)
copet = nuque
cuer = cuir
davantalh = tablier
maneichau = marechal-ferrant

PER BROJAR

Tiraa dau jornal "Trad.Magazine",aquela frasa de André Pacher, un òme qu'a passat tota sa via a defendre la cultura e la lenga de son Poitou :

-On commence par dire que votre langue, c'est du patois, et vous vous retrouvez avec du nitrate dans votre eau et un pylône au-dessus de votre maison..."

LA TUALHA

Èra un grand jorn, lo tuaire arrivava d'ora amai la bodinaira e quauques vesins. Tot lo monde se retrovavan dins la cuèisina per beure lo cafè. Lo tuaire botava puèi son grand faudiu, dubrissiá una trossa de tèla ont èran renjats sos cotèls, lo fusil e las peiras per los amolar. Fasiá sa chausida e zo ! anem !

Daube de còrdas, los òmes anàvan querre lo condannat. Èra pas aisat, bramava, faliá lo tirar, lo posar. Èran pas tròp de quatre per lo issar e lo mantener sus l'autèl dau sacrifici. D'un gèste segur, lo tuaire plantava son cotèl dins la corniòla, lo tirava. Los brames s'esvanissián, s'arrestàvan e lo sang gislava e raiava dins la bacina que la bodinaira aviá ripaa en dessos. D'a genolhs, las manchas retroçaas enjusqu'aus codes, braçava lo sang de sos braç nus per que calhèsse pas. A la fin, emportava lèu lèu la bacina a la cuèisina per passar lo sang dins una bicha de gres e ajotar un pauc de vinagre.

Defòra fasián la pesaa. Estachàvan las pautas dau caion per pover passar lo crochet de la romana. Dau temps daus preparatius d'aquela operacion, los pariatges sus lo pes anàvan bon trin. De tot biais, quand lo pes èra coneissut, disián totes : "*l'avio ben dit !*"

Lo caion èra puèi basculat sus un liech de palha onte botàvan lo fuòc. En brulant, la sedas desgajàvan una odor de coèinas busclaa. Après lo tornàvan issar sus l'autèl, lo tuaire rasclava tot lo còrs, los òmes adusián de posaires d'aiga chauda per li bailar una dochassa. La teleta achabaa, tornàvan totes en la cuèisina per un bon dejunar.

Puèi, daube adreça, lo tuaire entamenava lo despeçatge. La ventralha èra depausaa dins una bacina que remetián a las femmas qu'èran charjaas de demesclar, desgraisar e lavar sonhosament las tripas.

Las tripas lavaas, povián far lo bodin que tastarián per lo sopar après la tradicionala sopa de cèba. A miejorn, se minjava lo civèt de jalhas.

Après dinnar fasián las saucissas, los patès, las calhètas.

Lo lendeman, portàvan los platàs de calhetas vès lo bolangièr que las fasiá cuèire dins son forn, dau temps qu'a la maison fasián la graissa blanca e los gratelons.

Lo suslendeman, preparàvan las fricassèias d'ofrir aus vesins e aus amics : un pauc de fètge, de paumon, de còr, de ratèla, de saïn, un morsèl de bodin, 1 o 2 pichòtas saucissas de rostir, 1 o 2 calhetas. Las fricassèias èran presentaas sus d'assietas de faiença ensarraas dins un torchon ben net que ne'n noàvan los 4 coens. Los amics e vesins rendrián la politèssa quand farián lo caion.

Aquesta costuma permetiá, falta de refrigerador e de congelador, de minjar de viande frescha tot l'ivern. Permetiá tanben de far de comparasons : dins tèla familha, fasián totjorn lo bodin bòrlhe, dins tèla outra, las calhetas cracàvan sos la dent, çò que voliá dire que las èrbas èran estaas mau-lavaas...

Devián rendre l'assièta sens la lavar. Se la lavàvan, aquò voliá dire qu'a l'avenir, volián plus reçaupre de fricassèia. Aqueste refus, aqueste reget de la tradicion èra fòrça ofensant. Èra *tolérat*, que per la bòna dau curat o la femna dau mèstre d'escòla : "*que son pas de monde franc coma nosautres.*"

L. R.

Vocabulari : Faudiau : tablier. Corniòla : cou, trachée-artère. Fricassèia : boudin, abats (foie, poumon, coeur, rate), panne, caillettes ... Bodin bòrlhe : bodin dans lequel on n'a pas glissé un "*bâtonnet*" de panne. (On le trouvait donc un peu maigre ...) Posaire : seau

LO CIVÈT DE JALHAS

- 1 quilò de gargamèla sannosa mai las jalhas dau caion
- 500 gramas de fialat
- 1 pichòt veire a mostarda de sang (de prelevar davant de far lo bodin)
- 1/2 l. de vin roge
- 2 cebas
- 2 venas d'alhet
- 1 culhièraa a sopa de graissa blanca o un pauc d'òli
- 2 fuèlhas de laurier
- 3 branchilhas de frigolèta
- 1 nose de burre maneiata daube una culhièraa de farina
- sau e pebre.

. Copar la vianda en morsèls, far revenir dins una coquèla daube la graissa blanca o l'òli . Getar lo tròp de graissa davant d'ajotar las cebas e l'alhet menusats, laisser daurar, salar, pebrar, banhar daube lo vin roge, botar lo laurièr e la frigolèta. Cubrir, laisser cuire plan-planet una bona ora, ajotar lo sang e lo burre maneiata, laisser cuire encara 10 minutas. . Servir.

Lucèta Rochièr

PER LEGIR

“TUADE du cochon”

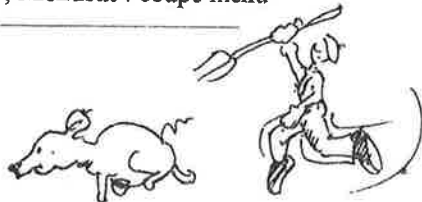
Qu'es una estuda pro saventa sus la tuua dau caion realisaa per una etnològa e un sociològa dins lo vilage de Montpezat-sos-Bauzon en Ardecha. Nos mostra l'importança d'aquela accion per la familha, lo ròtle de chascun : dau sannaire joca la grand-maire. Entremei d'autras vieias, estudian la recèta de las calhetas que chanja selon las originas de la femna. A l'ora daus laboratòris asepsitats, aqueste liure dona totas las dimencions sannosas e tarrilhas de la tradicion de la tuua.

TUADE du cochon

Laurence Chaniac et André Brun
Les Carnets, A.D.A.
rue C. Nicolas, 26200 Montelimar

Vocabulari :

Jalhas : ris (thymus), ganglions du cou.
Gargamèla : gorge. **Òli** : huile. **Vena d'alhet** : gousse d'ail. **Frigolèta** : thym. **Plan-planet** : doucement ; **Menusat** : coupé menu

Los mòts croisats dau Gui

- 1- Se trova sus las rotas de montanha
 - 2- Richessa - Fluvi de Siberia
 - 3- Bonas dins una omeleta
 - 4- Om pòt las seguir - Solelh d'Egipta
 - 5- Vagas a Montpelhier - Se pren per sautar
 - 6- Patria de Sant Joan Eudes - Sobeiran - Nòta
 - 7- Se pòt escriure ECA en occitan - Pitchòt rosegaire
 - 8- Nom de tretze papas - Apela
 - 9- Sinonim de guerra
- A- Augèl rocolaire
B- Enervèt
C- Polidas flors - Per amar o per aprendre
D- Levar - Non de Bristòl
E- Rai per escotar un CD
F- Chaminc - Vila de Romania
G- La totalitat
H- Sant de Normandia - Neteia la chamineia
I- Que crida la fam.

A B C D E F G H I

1								
2	■			■		■		
3							■	
4						■		
5					■			
6		■				■		
7			■					
8				■				
9								

Que de nòve encara ?

L'ART DU CONTE

Stage de formation

L'INSTITUT D'ETUDES OCCITANES du CANTAL propose les 21, 22 et 23 février 1997 à PIERREFORT (CANTAL) un stage ouvert à tous publics, adultes et jeunes, sur le thème de l'art du conte.

Encadrée par Terèsa Canet, conteuse professionnelle d'Auvergne, cette formation aura pour but de permettre aux personnes passionnées de conte, ou désirant utiliser le conte comme support d'animation ou de spectacle, de passer à l'acte.

Travail sur la voix, sur la préparation du corps, sur la mémorisation, écoute et pratique intensive du conte sont au programme ainsi qu'une veillée spectacle. Ce stage s'inscrit dans le cadre des "Rapatonades", 16ème fête du conte.

Le nombre de places étant limité à 12, il est recommandé de s'inscrire au plus vite auprès de

INSTITUT D'ETUDES OCCITANES

9, Cité Clair Vivre

B.P. 602

15006 AURILLAC Cedex

Tél. 04 71 64 34 21

ou Tél./Fax. 04 71 48 19 63

VELHAAS

Parlarem en Vivarès animera deux veillées.

Le 8 Février à

CHATEAUNEUF DE VERNOUX. à 8 h30

Minjarem la sopa de chòls!

Le 15 Mars à

ARRAS.

Pas aquele de l'amic Bidàs, aquele dau bòrd de Ròsne.

DE NOTAR

Le groupe OCCITAN de la M.J.C. de Portes-lès-Valence vous invite :

- Jeudi 23 Janvier 1997 à 18 H 15 à la M.J.C. à Portes-lès-Valence, à une conférence : "Les TROUBADOURS et l'Europe de la Poésie" par Gérard GOUIRAN Professeur à l'Université Paul Valéry à Montpellier.

- Dimanche 23 Mars 1997 à 15 H. au TRAIN-THÉÂTRE à Portes-lès-Valence, à un concert de chants et musique : Troubadours, Cantigas de Santa-Maria, Chant Sefardique, Musique Arabo-Andalouse, etc... par "LE CONCERT DANS L'OEUF". Cet ensemble, bien connu dans notre région, se consacre en grande partie à la musique du moyen âge et s'accompagne de *Tablas, Flûtes, Luth, Vièle à archet, Cornemuse, Percussions*

Lo païs escarrier

UN POEMA DE MARIE NORCEN

Au païs escarrier quand bofa l'auvernhasa
Totes los serres nauts s'aparan de l'aurassa
Sus son suchet plomat lo Gerbier a de borras
Lo Mezenc un mantel sus son rastel duras
Esperon lo printemps e las fonts d'aiga-nèu
Quand chantara cocut dins lo bòsc das aucels
E que ponchejara l'erba de fenolheta
E lo solelh dorar dins los prats las jaunetas.

Vocabulari :

Escarrier : escarpé

Aurassa : grand vent, vent mauvais.

Suchet : sommet du crâne

Borra : nuage, mais aussi cheveux.

Ponchejar : pointer

Solucions daus mòts croisats

1- tortuvela 2- or. ob 3- risolas 4- traças. ra 5- ersas. vam 6- ri. rei. mi 7- c.f.c. raton 8- leon. sona

9- atrocitat

A- tortereia B- irritèr C- rosas. cor D- trocar. no E- laser F- vias. iasi G- tot H- lo. ramona I- abraminat